

מותר הצימר על המלון

ראשי ענף התיירות בישראל הצביעו באחרונה על העומס בעלויות הארנונה לבתי מלון וצימרים בישראל. לטענתם הארנונה על בתי המלון מהווה בין 3% ל-4% מהמחזור השנתי של בתי האירוח בארץ, בהשוואה ל-0.5% באירופה.

הפער הזה משפיע על הרווח ומצמצם אותו בשיעור 25%, ומשום כך הם נאלצים לגבות סכום גבוה יותר על שהייה במלון. כשמדובר בצימרים, יש כאלה שלילה בהם עולה 600 שקל, וצימרים שבהם עלות השהייה היא 2,000 שקל, אולם בגובה הארנונה השנתית יש פער גדול אף יותר. רוב הצימרים ממוקמים בשטח של המועצות האזוריות, ובחלק מהמקרים יש להוסיף לעלות את מסי הוועד המקומי שהם 14 שקל למ"ר לשנה בקירוב.

מהטבלה עולה שהארנונה בירושלים על בתי המלון גבוהה ב-50% בהשוואה לארנונה בטבריה. וכרוב האזורים פערי הארנונה בין הערים והמועצות האזוריות משמעותיים ביותר. מציאות זו באה לידי ביטוי חריף במועצה אזורית תמר שבה פער אדירים בין הארנונה השנתית למ"ר במלון, שהיא בגובה 84 שקלים, לבין צימר שבו הארנונה השנתית למ"ר היא 31 שקלים בלבד. אולי לא סתם התבטא כמוסף זה שר התיירות עוזי לנדאו לפני מספר שבועות, ואמר: "מי שיש לו כאמת הרבה כסף נשאר לנפוש בארץ".

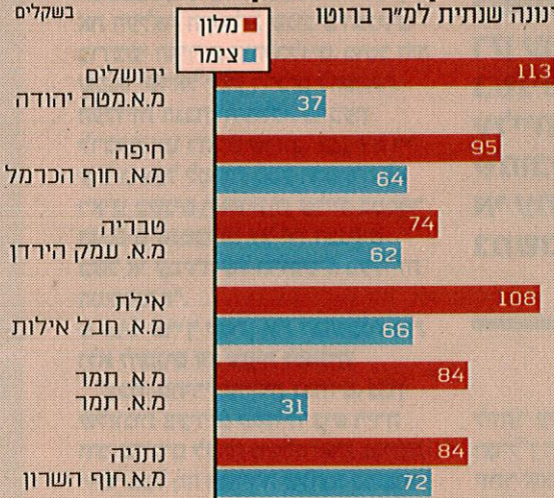
● נאור אליהו

הכותב הוא מנכ"ל חברת ערך - מיסוי עירוני וניהול נדל"ן

השוואה בין תעריפי מלון לתעריפי צימרים

בשקלים

ארנונה שנתית למ"ר ברוטו

המתודולוגיה: חישוב עלות מ"ר מורכבת וכוללת מכלול שלם של עלויות, שברוב המקרים אינן מוכרות וזמינות. ערך מיסוי עירוני וניהול נדל"ן בנתה טבלה עם נתון ממוצע, בהתחשב בכל הפרמטרים המשפיעים על עלות מ"ר מושכר: שכ"ד חודשי (כולל העמסת שטח ציבורי), דמי ניהול, חניה, ארנונה ואגרת שילוט.